

РЕШЕНИЕ

№ 2337

гр. София, 10.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав,
в публично заседание на 01.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **11673** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 220 вр. чл. 15, ал. 2, т. 8 от Закон за митниците /ЗМ/ вр. чл. 44 от Регламент на Европейския парламент и на Съвета /ЕС/ № 952/2013 г. за създаване на Митнически кодекс на съюза /Регламент №952/2013/:

Образувано е по жалба на К. И. С., с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], район „К. село“, [улица], №33, чрез адв. М. Ж. срещу Решение № 32-565077/21.09.2023г. на Директор на ТД „Митници В.“, с което за стока № 1 от Митническа декларация /МД/ MRN 19BG002005020254R3/25.11.2019г., е определена за вземане под отчет и досъбиране на вносно мито в размер на 4734.06 лв. и ДДС в размер на 10414.93 лв. и общ размер на 15148.99 лева, ведно с лихва за забава на основание чл. 114 от Регламент (ЕС) № 952/2013 вр. чл. 59, ал. 2 от ЗДДС и е продължен крайния срок за уведомяване на длъжника за размера на възникналото задължение на пет години.

В жалбата се твърди, че оспореният административен акт е неправилен и незаконосъобразен - издаден при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и неправилно приложение на материалния закон - отменителни основания по чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК. Счита се, че при издаване на оспореното решение са нарушени ЗМ и Регламент (ЕС) № 952/2013, доколкото не е спазен регламентирания в тях ред за определяне стойността на внесената от трета държава стока, поради което митническата стойност на стоката от МД с MRN 19BG002005020254R3/25.11.2019г., е определена при нарушение на чл.

74 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. Излагат се доводи за изтичане тригодишния срок за уведомяване за митническо задължение според чл.103, пар.1 Регламент (ЕС) № 952/2013, като се сочи, че същият е изтекъл на 25.11.2022г., като се възразява срещу продължения краен срок за уведомяване на длъжника с обжалваното решение.

В съдебно заседание, жалбоподателят не се явява и не се представлява. Депозирана е молба от процесуалния представител адв.Ж., с характер на писмени бележки, в които се иска отмяна на оспорения административен акт като неправилен и незаконосъобразен.

Ответникът – Директор на Териториална дирекция „Митница В.“, Агенция „Митници“, редовно уведомен, не се явява, не изпраща представител. На 22.02.2024 г. е депозирано становище, с която от съда се иска да потвърди като правилен и законосъобразен оспорения административен акт, като отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана. Претендират се сторените разноски за юрисконсултско възнаграждение. Отправя се и възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

Административен съд София - град, след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и във връзка с наведените от страните доводи, установи следното от фактическа страна:

На 25.11.2019г., К. И. С., в качеството си на декларатор, е подало митническа декларация за внос от Съединени американски щати /САЩ/ с MRN 19BG002005020254R3/25.11.2019г. на МПС, за режим допускане за свободно обращение, описан като : „лек автомобил употребяван с повреди; марка: В., Модел: Х5; Тип: S. 4D; брой места: 5; първа регистрация: 20190102; цвят: черен; работен обем: 29790 куб.см.; мощност: 332 KW D.; двигател №: неоткрит; шаси: 5UHCR6C58KLL04741; код по Т.: [ЕГН]; брутна маса: 2183.00 кг.; държава на износ и произход: Съединени Американски щати /САЩ/; декларирана митническа стойност 20068.27 лв. условие на доставка: FCA НЮ А.; обща фактурна стойност: 10913.00 U. при курс за един щатски долар – 1.75837 лв. Износител и продавач на стоката е американското дружество IAAI A. AUCTION CORPORATE US;

На база декларираните данни, към датата на приемане на МД размерът на митническата стойност на стока № 1 е определен съгласно разпоредбата на чл. 70, от Регламент (ЕС) №952/2013, а именно на база договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоката при продажбата ѝ за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост. Към митническата декларация са приложени документ за продажба Квитанция № 13918193 от 15.07.2019г., талон на превозното средство, товарителница № 19153551; снимки на МПС както и документи за платени държавни вземания. Митническата стойност за стока № 1 е определена на база декларираните елементи на 20066.27 лв.

Определените и взети под отчет и заплатени вземания са в общ размер за стоката са по А00 мита – 2006.27 лв. и В00 ДДС 4435.02 лв. Страните не спорят, че сумите са платени, това е вписано като констатация и в обжалваното решение.

На основание чл. 84, ал.1, т.1 вр. чл. 48от Регламент /ЕС/ № 952/2013 е извършен последващ контрол на декларацията, при която е установено, че митническата стойност следва да бъде определена на база цената на стоката, която от своя страна следва да се коригира на 37836.00 U., която представлява посочена цена при износ,

съгласно представени документи за износ на стоката, издадени от IAAI A. AUCTION CORPORATE US.

При последващата проверка на декларираната митническа стойност на стока № 1 /МД/ MRN 19BG002005020254R3/25.11.2019г. от страна на Агенция „Митници“ – ЦУ на основание Спогодба между правителството на Република България и правителството на САЩ за взаимна помощ между техните митнически администрации е изпратено Писмо с рег. № 32-236499/22.07.2021г. и писмо от Ц. № 32-273997/26.08.2021г. до САЩ, с което е поискано съдействие, което да се предостави от Д. за вътрешна сигурност, Митническа и гранична защита относно възникналите съмнения за действителната стойност на стока № 1 по /МД/ MRN 19BG002005020254R3/25.11.2019г. От страна на Министерство на вътрешната сигурност на САЩ, Служба „Митници и гранична охрана“, САЩ, Посолство на САЩ в Република България са получени писма с вх. рег. № 32-74077/23.02.2023г. по описа на Агенция „Митници“ – Ц., вх. рег. № 32-177817/01.06.2022г. по описа на Агенция „Митници“ – Ц., с приложения към същото – сканирани документи – „Електронна информация за износ“.

Въз основа на така направеното искане за съдействие до Д. на САЩ по вътрешна сигурност, от страна на американските митнически органи са предоставени – сканирани документи, представляващи електронна информация за износ /Е. Е. I./ от системата на Американската служба „Митници и гранична охрана“ за превозни средства, декларирани за износ от САЩ. В писмото е посочено, че „Е. Е. I.“ е американският еквивалент на европейска МД за износ и съдържа данни както за декларираната стойност на превозното средство на износа, така и за страната на местоназначение. ITN /Internal T. Number/, съдържащ се в Е. Е. I., е номерът на подаване на информацията за износ в системите на записа. XTN /E. Transactional Number/ е генерираният от износителя номер на документа.

В електронната информация за износ и приложения към него график описание на стоките приложения към писмото от Американската служба „Митници и гранична охрана“ е посочено, че попадат и превозното средство В., Модел: X5; с шаси: 5UHCR6C58KLL04741. Посочено е още, че износител на стоките е IAAI A. AUCTION CORPORATE US, получател „ДС В. А.“, пристанище на разтоварване В., пристанище на износ Ню Й./Н. област, САЩ, страна на получаване Република България. От страна на митническите органи е прието, че представените документи в Агенция „Митници“, ЦУ са годно доказателство за извършената проверка, същите са постъпили по установения ред и в писмена форма.

От К. И. С. с писмо с рег. № 32-251354/28.07.2022г на ТД „Митница В.“, са изискани допълнителни документи, относими към външнотърговската сделка, в подкрепа на декларираната митническа стойност на стоката, съгласно чл. 140 от Регламент за изпълнение /ЕС/ №2015/2447 на Комисията от 24.11.2015г. за определяне на подробни правила за някои от разпоредбите на Регламент /ЕС/ № 952/2013. Тъй като писмото не е било получено от лицето, след проведена процедура по връчването му е било поставено на входната врата на установения адрес на К. И. С. на 08.12.2022г., като е прието че същото е връчено на 15.01.2023г. В определения срок лицето не е представило допълнителни документи, депозирало е становище, с което оспорва заключенията на митническите органи.

С Решение № 32-565077/21.09.2023г. на Директор на ТД „Митници В.“, с което за стока № 1 от Митническа декларация /МД/ MRN 19BG002005020254R3/25.11.2019г., е

определена за вземане под отчет и досъбиране на вносно мито в размер на 4734.06 лв. и ДДС в размер на 10414.93 лв. и общ размер на 15148.99 лева, ведно с лихва за забава на основание чл. 114 от Регламент (ЕС) № 952/2013 вр. чл. 59, ал. 2 от ЗДДС и е продължен крайния срок за уведомяване на длъжника за размера на възникналото задължение на пет години. Решението е връчено на 10.11.2023г.

С жалба рег. № 32-645088/24.11.2023г., К. И. С. оспорва горепосоченото решение по съдебен ред.

В хода на съдебното производство са приобщени писмени доказателства представени от ТД Митници В., включително и заверени преводи на приложените към административната преписка писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от лице с правен интерес, съдържаща предписаните от закона реквизити и подадена в предвидения в чл. 149, ал. 1 вр. чл. 220, ал. 1 от ЗМ 14-дневен срок и е насочена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като извършва преценка дали същият е издаден от компетентен орган, в установената от закона форма, при спазване на процесуалните и материалноправните разпоредби, дали е съобразен с целта на закона.

Оспореният административен акт Решение № 32-565077/21.09.2023г., е издаден от Директор на ТД „Митница В.“, АМ, а именно от компетентен административен орган по смисъла на чл. 19, ал. 1 от ЗМ и чл. 29 от Регламент 952/2013.

Съгласно чл. 101, § 1 от Регламент (ЕС) 952/2013 г., размерът на дължимите вносни или износни мита се определя от митническите органи, отговорни за мястото, където възниква или се счита, че възниква митническото задължение съгласно чл. 87, веднага щом тези органи разполагат с необходимата информация, а по дефиницията, дадена в чл. 5, т. 39 от същия Регламент, "решение" означава всеки акт на митническите органи, отнасящ се до митническото законодателство, с който се извършва произнасяне по конкретен случай, и който има правни последици за съответното лице. Разпоредбата на чл. 29 от Регламент (ЕС) 952/2013 от своя страна указва, че освен когато даден митнически орган действа като правораздавателен орган, разпоредбите на чл. 22, § 4, § 5, § 6 и § 7, чл. 23, § 3 и чл. 26, чл. 27 и чл. 28 се прилагат и за решения, взети от митническите органи без съответното лице да е подало предварително заявление, какъвто е и настоящият случай. Съобразно разписаното в чл. 19, ал. 7 от ЗМ за целите на прилагане на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 решения, взети без предварително заявление, се издават от Директора на Териториалната дирекция, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение, освен ако не е предвидено друго. С оглед цитираната нормативна уредба, настоящият съдебен състав счита, че оспореното решение е издадено от компетентен административен орган, в пределите на неговата териториална, материална и персонална компетентност, съобразно предоставените му правомощия.

В хода на административното производство, приключило с издаване на оспореното решение, не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са самостоятелно основание за отмяна. Спазена е формата на административните

актове, изложени са мотиви от фактическа и правна страна.

Относно приложението на материалния закон:

Съдът намира, че оспореното решение е издадено в противоречие с материалноправните разпоредби, основание за неговата отмяна, съгласно чл. 146, т. 4 от АПК. Съображенията в тази насока са следните:

В Дял втори, Глава трета /“Стойност на стоките за митнически цели“/ от Регламент /ЕС/№952/2013 се съдържа уредбата, касаеща определянето на митническата стойност, върху която се следват митни сборове. В чл. 70 от Регламента е установен общият принцип за определяне на митническата стойност въз основа на договорната стойност, т. е. въз основа на действително платената или подлежаща на плащане цена на стоката при продажбата ѝ за износ с местоназначение митническата територия на Съюза. В чл. 74 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 са предвидени вторични методи за определяне на митническата стойност, като те имат субсидиарен характер по отношение на метода, регламентиран в чл. 70, от една страна, а от друга - по отношение на посочените в самия чл. 74 методи. В този смисъл е и практиката на СЕС, обективизирана в Решение от 16.06.2016г. по дело С-291/15. За да се премине към субсидиарния метод за определяне на митническата стойност на стоката е необходимо да са налице основателни съмнения по отношение на декларираната в митническата декларация митническа стойност на въвеждащата се на територията на Съюза стока. Тези съмнения следва да бъдат доведени до знанието на вносителя на стоката, което в случая е сторено, и ако не бъдат разяснени, едва тогава ще е налице възможност за определяне на митническата стойност на стоката, но по някои от предвидените субсидиарни методи. Легалната дефиниция на термина „основателни съмнения“ е дадена в Регламент за изпълнение /ЕС/ 2015/2447 на Комисията от 24.11.2015г. за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент /ЕС/ № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза, като неговото проявление следва да се установява във всеки отделен случай съобразно конкретно установените факти и обстоятелства. Следователно, за да се пристъпи към вторичните методи за определяне на митническата стойност, административният орган задължително трябва да изложи аргументи защо не могат да намерят приложение правилата на чл. 70 от Регламент /ЕС/ № 952/2013. В тази връзка, точно и ясно следва да бъдат разписани основанията, поради които митническата стойност не може да бъде определена по реда на чл. 70, § 1 от Регламент /ЕС/ 952/2013, както и основанията за избор на съответния заместващ метод, по който се определя митническата стойност.

В чл. 140 от Регламент за изпълнение /ЕС/ 2915/2447 на Комисията от 24.11.2015г. е предвидена възможност за неприемане на декларираните договорни стойности в случаите, когато митническите органи имат основателни съмнения дали договорната стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума, посочена в чл. 70, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013., и тези съмнения не са отпаднали след изискване на допълнителна информация от декларатора. Относно към тълкуването на тази норма е даденото такова в Решение на СЕС по дело С-291/15г., в което съдът приема, че за да определят митническата стойност, митническите органи могат да не вземат предвид декларираната цена на внесените стоки и могат да прибегнат до вторични методи за определяне на митническата стойност на внесените стоки и по-специално продажната цена на идентични стоки, ако съмненията им относно договорната стойност на стоките продължат, след като са поискали предоставяне на

цялата информация или на всички допълнителни документи и след като са дали на съответното лице подходяща възможност да изложи гледната си точка относно съображенията, на които се основават посочените съмнения.

В случая митническите органи са обосנוвали „основателни съмнения“ по смисъла на чл.140 от Регламент /ЕС/ 2915/2447, че декларираната договорна стойност не представлява общата платена или подлежаща на плащане сума по чл. 70 от Кодекса. Информацията, предоставена от Дирекция "Митническо разузнаване и разследване" при Министерство на вътрешната сигурност на САЩ - е за декларирана в износните МД цена на автомобила, която значително надвишава цената, посочена в приложената от вносителя към МД за внос квитанция.

Информацията е предоставена въз основа на Спогодбата между правителството на Република България и правителството на САЩ за взаимна помощ между техните митнически администрации, утвърдена с Р. № 754/15.11.2002г., обн., ДВ, бр. 45/27.05.2004г., в сила от 1.04.2004г. Според чл. 5, § 1 от спогодбата при поискване митническите администрации си предоставят информация относно транспортирането и експедирането на стоките, от която са видни стойността, произходът, местоназначението и местоположението на тези стоки, а според чл. 9, § 2 получената по силата на тази спогодба информация може да се използва при съдебни, административни или наказателни производства.

Цената, декларирана в декларацията за експорт, не може да бъде възприета безрезервно като действително платена или подлежаща на плащане цена, но тя обосновава съмненията по чл. 140 от Регламента за изпълнение, като предпоставка за неприемането на декларираната митническа стойност и прилагане на вторичните методи за определянето ѝ, регламентирани в чл. 74 М..

За основа за начисляване на мито и ДДС е взета установената в хода на проверката продажна цена от Електронна информация за износ на Eausa L., US, с дата на износ 30.09.2019г., съгласно която автомобил със същите номера на ШАСИ в страната на износа е посочена декларирана продажна цена, както следва: В., Модел: X5 с шаси: 5UHCRC6C58KLL04741–37836.00 U.. Административният орган е приел за продажна цена на лекия автомобил именно тази стойност.

По делото е наличен заверен превод на квитанция/разписка за продажба №13918193 от 15.07.2019г., в която е посочено, че продажната цена на В., Модел: X5 с шаси: 5UHCRC6C58KLL04741 е 10750.00 U., като са заплатени допълнително 75.00 U. такса, 29.00 U. такса за виртуална оферта и 59.00 U. портал, като продавача е заплатил общо сумата от 10913.00 U..

Цената, декларирана в декларацията за експорт от САЩ, не може да бъде възприета и не е действително платена или подлежаща на плащане цена, но тя обосновава съмненията по чл. 140 от Регламента за изпълнение, като предпоставка за неприемането на декларираната митническа стойност и прилагане на вторичните методи за определянето ѝ, регламентирани в чл. 74 М..

Съгласно чл. 74, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета, когато митническата стойност на стоките не може да се определи съгласно член 70, тя се определя, като се прилагат последователно букви от а) до г) от параграф 2, докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките. Посочените критерии за определяне на митническата стойност са в отношение на субсидиарност и само когато митническата стойност не може да бъде определена чрез прилагането на дадено правило, следва да се приложи следващото го правило в установената поредност.

В конкретния случай, от страна на административния орган е направен формален опит за спазване на тези правила, като са изложени общи мотиви защо посочените критерии са неприложими.

В § 2 на чл. 74 от М. са посочени няколко способа за определяне на митническата стойност, които са много по-достоверни от използвания метод от административния орган по §3 на чл. 74 от М., като до него следва да се стигне само ако е невъзможно използването последователно на другите методи.

Като се има предвид отношението на субсидиарност, което е налице между различните предвидени в чл. 74 М. методи за определяне на митническата стойност, митническите органи следва да положат дължимата грижа при използването на всеки един от последователните методи, предвидени в тази разпоредба, преди да направят извод за неговата неприложимост.

Задължението за мотивиране, което е в тежест на митническите органи при прилагането на Митническия кодекс, трябва да позволява ясно и недвусмислено установяване на причините, поради които те не са приложили един или няколко от методите за определяне на митническата стойност. Това задължение означава, че посочените органи следва да изложат в решението си за установяване на размера на дължимите вносни мита данните, въз основа на които е изчислена митническата стойност на стоките, както за да се позволи на неговия адресат да защити правата си при възможно най-добри условия и да реши, разполагайки с цялата необходима информация, дали има смисъл да обжалва, така и за да позволи на съдилищата да упражнят контрол за законосъобразност на това решение.

В случая автомобилът е с повреди. В административната преписка не се съдържа протокол, изготвен от компетентните митнически органи и по установения в закона ред (чл. 84ж ЗМ препраща към ДОПК), който да доказва извършен оглед на стоката преди вдигането ѝ, съответно да

удостоверява липсата или наличието на повреди и вида им. Не се установява по делото вносителят да е представил документи, установяваща претърпяната от автомобила щета.

Дори да се приеме, че с оглед специфичните повреди на автомобила е невъзможно да се открие в системата информация за идентични стоки, то с оглед определението за сходни стоки в чл. 1, § 2, т. 14 от Регламента за изпълнение, т. е. с подобни параметри, е следвало митническият орган да докаже, че по зададени критерии като марка, модел, тип двигател, година на първа регистрация, внос от САЩ е налична или не е налична информация и ако е налична, да обоснове защо тя не се отнася за сходни стоки. Като доказателство за извършените от него действия той е следвало да състави протокол по чл. 50 ДОПК във вр. с чл. 84ж ЗМ. В случай, че националната информационна система не му предоставя необходимите данни, е следвало да използва сведения от базите данни, създадени и управлявани от митническите органи на другите държави-членки или от службите на Съюза, за да се приеме, че е изпълнил задължението си за полагане на дължимата грижа с оглед цитираните по-горе решения на СЕС.

Според чл. 74, § 3 М., когато митническата стойност не може да се определи съгласно § 1, тя се определя въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза, като се използват разумни способи, съответстващи на принципите и общите разпоредби на всяко едно от следните: а) Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията; б) член VII от Общото споразумение за митата и търговията; в) настоящата глава.

Според § 1 и § 2 от чл. 144 от Регламента за прилагане, озаглавен "Резервен метод", при определяне на митническата стойност по чл. 74, § 3 от Кодекса може да се използва разумна гъвкавост при прилагането на методите, предвидени в чл. 70 и чл. 74, § 2 от Кодекса. Така определената стойност се основава във възможно най-голяма степен на определените преди това митнически стойности. Когато не може да се определи митническа стойност по § 1, се използват други подходящи методи.

По тълкуването на чл. 31, § 1 от Митническия кодекс на Общността (отм.), съответстващ на чл. 74, § 3 от настоящия кодекс, СЕС е постановил Решение от 9 юни 2022г. по дело С-599/20, "В. М." UAB, в което в т. 51, т. 54 и т. 55 приема, че данните, съдържащи се в национална база данни относно стоки, попадащи в същия код по Т. и произхождащи от същия продавач като разглежданите стоки, представляват "налични данни" в Съюза по смисъла на чл. 31, § 1 МКО, които могат да се използват като основа за определяне на митническата стойност на

разглежданите стоки. Позоваването на тези данни представлява средство за определяне на тази стойност, което е едновременно "разумно" и съвместимо както с принципите, така и с общите разпоредби на международните споразумения и с разпоредбите, посочени в същия член, когато деклараторът не предоставя достатъчно точна или надеждна информация относно митническата стойност на съответните стоки и когато посочените в митническата декларация данни са общи.

Във връзка с направените възражения, следва да се посочи, че писмата от Служба "Митници и гранична охрана на САЩ" са официални документи по смисъла на чл. 179, ал. 1 ГПК, тъй като са издадени от длъжностно лице в кръга на службата му по установените форма и ред, съответно съставляват доказателство за изявленията пред него и за извършените от него и пред него действия. Но в процесния казус от писмото се удостоверява само информация за посочената цена при износа на лекия автомобил. Не е установено на какви доказателства се основава информацията посочена в електронна информация за износ, респективно, че това е действителната договорена стойност и платена цена на автомобилите. Горното налага извод, че от представената в хода на административното производство електронна информация за износ, не може да се установи по безспорен начин, че жалбоподателят е закупил процесния автомобил за сумата, която е посочена в същата. В подкрепа на горното е и обстоятелството, че при наличието на валидни документи за стойността на внесен лек автомобил, които не са опровергани от митническите органи, не са налице основания за неприемане на същата и определяне на нова по-висока стойност.

Съгласно трайната практика на ВАС (Решение № 9350 от 13.07.2020 г. на ВАС по адм. д. № 14433/2019 г., VIII о., Решение № 15563 от 15.11.2019 г. на ВАС по адм. д. № 6328/2019 г., VIII о., Решение № 13205 от 7.10.2019 г. на ВАС по адм. д. № 3912/2019 г., VIII о., Решение № 14221 от 17.11.2020 г. на ВАС по адм. д. № 7052/2020 г., I о. и др.) в тежест на митническите органи е, при условията на приложимото общностно право, да докажат основателността на съмненията, което да обоснове извършеното увеличаване на стойността на процесните стоки. Задължението за мотивиране на решението за стартиране на процедурата по чл. 140 от Регламент за прилагане, и впоследствие на решението за корекция, произтича от общото правило на чл. 22, § 7 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза, изискващо митническите органи да мотивират всяко неблагоприятно за заявителя решение.

По изложените съображения е налице материална незаконосъобразност на оспорения административен акт, защото неправилно е определена митническа стойност, различна от декларираната от жалбоподателя, без да са приложени вторичните методи за определянето ѝ, регламентирани в чл. 74 М..

Доколкото се установява материалната незаконосъобразност на проверявания акт е безпредметно разглеждането на възражението за изтеклия срок за уведомяване на длъжника, доколкото същото е свързано с възможността за принудително изпълнение на митническото задължение.

Жалбоподателят не е претендирал разноски по делото и при този изход на спора, такива не следва да се присъждат.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. от АПК във връзка с чл. 220 от ЗМ, Административен съд София-град, Трето отделение, 79 - ри състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на К. И. С., с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], район „К. село“, [улица], №33, чрез адв. М. Ж. срещу Решение № 32-565077/21.09.2023г. на Директор на ТД „Митници В.“, с което за стока № 1 от Митническа декларация /МД/ MRN 19BG002005020254R3/25.11.2019г., е определена за вземане под отчет и досъбиране на вносно мито в размер на 4734.06 лв. и ДДС в размер на 10414.93 лв. и общ размер на 15148.99 лева, ведно с лихва за забава.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: